# RETNINGSLINJER

## DEN EUROPÆISKE CENTRALBANKS RETNINGSLINJE (EU) 2020/1690

**af 25. september 2020**

**om ændring af retningslinje (EU) 2015/510 om gennemførelse af Eurosystemets pengepolitiske ramme**

**(ECB/2020/45)**

STYRELSESRÅDET FOR DEN EUROPÆISKE CENTRALBANK HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 127, stk. 2, første led,

under henvisning til statutten for Det Europæiske System af Centralbanker og Den Europæiske Centralbank, særlig artikel 3.1, første led, samt artikel 9.2, 12.1, 14.3, 18.2 og artikel 20, første afsnit, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) For at indføre en fælles pengepolitik kræves definition af de værktøjer, instrumenter og procedurer, der skal anvendes af Eurosystemet, således at denne politik kan gennemføres på en ensartet måde i de medlemsstater, der har euroen som valuta.

(2) Den Europæiske Centralbanks retningslinje (EU) 2015/510 (ECB/2014/60) ([1]) bør ændres for at indarbejde nødvendige tekniske og redaktionelle præciseringer med hensyn til visse aspekter af de pengepolitiske operationer.

(3) For at mindske den generelle kompleksitet af Eurosystemets rammer for sikkerhedsstillelse, Eurosystemets risikoeksponering og den operationelle byrde i forbindelse med belånbarhedsvurderingen, bør særligt dækkede obligationer, som ikke er reguleret ved lovgivning (dvs. særligt dækkede obligationer, som er reguleret ved kontrakt), ikke længere anerkendes som sikkerhedsstillelse i Eurosystemet. Derfor bør definitionerne og bestemmelserne inden for Eurosystemets rammer for sikkerhedsstillelse vedrørende særligt dækkede obligationer ændres for at begrænse typen af belånbare særligt dækkede obligationer til særligt dækkede obligationer reguleret ved lovgivning og multi cédulas.

(4) For at afspejle Eurosystemets todelte system til godtgørelse af overskydende reserver, som har fundet anvendelse siden 30. oktober 2019 i overensstemmelse med Den Europæiske Centralbanks afgørelse (EU) 2019/1743 (ECB/2019/31) ([2]), bør det fastsættes, hvilke retlige rammer der gælder for forrentning af mindstereserver og beholdninger af overskudsreserver.

(5) For yderligere at reducere kompleksiteten af Eurosystemets rammer for sikkerhedsstillelse og under hensyntagen til den begrænsede brug af dem bør omsættelige gældsinstrumenter, der er udstedt eller garanteret af ikke-finansielle selskaber, for hvilke der ikke foreligger en passende kreditvurdering, efter en overgangsperiode ikke længere accepteres som sikkerhedsstillelse i Eurosystemet.

(6) Med henblik på at afspejle de seneste finansielle innovationer inden for bæredygtig finansiering har Eurosystemet til hensigt at acceptere visse omsættelige gældsinstrumenter med kuponstrukturer, der er knyttet til udstederens opfyldelse af foruddefinerede mål for bæredygtighed.

(7) Det bør præciseres, at aktiver med kuponer knyttet til interpolerede referencesatser kun er belånbare under visse betingelser, og disse betingelser bør præciseres.

(8) For at fastlægge en konsekvent og transparent tilgang til kategorierne af sikrede omsættelige aktiver, der kan anvendes som sikkerhed for Eurosystemets kreditoperationer, bør sikrede omsættelige aktiver, bortset fra værdipapirer af asset-backed typen (ABS'er) og særligt dækkede obligationer, ikke længere accepteres som sikkerhedsstillelse i Eurosystemet.

([1]) Den Europæiske Centralbanks retningslinje (EU) 2015/510 af 19. december 2014 om gennemførelse af Eurosystemets pengepolitiske ramme (retningslinjen om dokumentationsgrundlaget) (ECB/2014/60) (EUT L 91 af 2.4.2015, s. 3).

([2]) Den Europæiske Centralbanks afgørelse (EU) 2019/1743 af 15. oktober 2019 om forrentning af beholdninger af overskudsreserver og visse indlån (ECB/2019/31) (EUT L 267 af 21.10.2019, s. 12).

(9) Kravene om data på lånniveau for værdipapirer af asset-backed typen, der er godkendt som sikkerhedsstillelse i Eurosystemet, bør justeres for de værdipapirer af asset-backed typen, for hvilke data på lånniveau er indberettet i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/2402 ([3]).

(10) Visse bestemmelser vedrørende belånbarheden af gældsfordringer som sikkerhedsstillelse i Eurosystemet og indberetning af data om gældsfordringer bør ændres for at forbedre tilgængeligheden af de oplysninger, der stilles til rådighed om gældsfordringer inden for rammen for sikkerhedsstillelse, skabe større klarhed om reglerne for, hvilke gældsfordringer der er belånbare som sikkerhed, og præcisere kontrolprocedurerne for sådanne aktiver.

(11) For at sikre større gennemsigtighed, sammenhæng og retssikkerhed bør de generelle godkendelseskriterier for eksterne kreditvurderingsbureauer (ECAI'er) inden for Eurosystemets rammer for kreditvurdering (ECAF) præciseres.

(12) Reglerne vedrørende anvendelse af usikrede gældsinstrumenter udstedt af en modpart eller enheder, med hvilke denne har snævre forbindelser, bør forenkles.

(13) For at øge gennemsigtigheden af Eurosystemets modpartsrammer bør detaljerne vedrørende længden af den henstandsperiode, der gælder for modparter, som ikke opfylder minimumskravene til kapitalgrundlag, præciseres.

(14) Den økonomiske sanktion for overtrædelser i forbindelse med anvendelsen af belånbare aktiver som sikkerhedsstillelse i Eurosystemet bør tilpasses for at give modparter et incitament til proaktivt at indberette sådanne overtrædelser.

(15) Retningslinje (EU) 2015/510 (ECB/2014/60) bør derfor ændres i overensstemmelse hermed —

VEDTAGET DENNE RETNINGSLINJE:

*Artikel 1*

**Ændringer**

Retningslinje (EU) 2015/510 (ECB/2014/60) ændres som følger:

1) Artikel 2 ændres som følger:

a) Følgende nr. 24a) indsættes:

»24a) »særligt dækket obligation reguleret ved EØS-lovgivning« (EEA legislative covered bond): en særligt dækket obligation, som er udstedt i overensstemmelse med kravene i artikel 52, stk. 4, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/65/EF (*)

(*) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/65/EF af 13. juli 2009 om samordning af love og administrative bestemmelser om visse institutter for kollektiv investering i værdipapirer (investeringsinstitutter) (EFT L 302 af 17.11.2009, s. 32).«

b) Nr. 48) affattes således:

»48) »særligt dækket obligation af jumbo-typen« (jumbo covered bond): en særligt dækket obligation reguleret ved EØS-lovgivning med en udstedelsesværdi på mindst 1 mia. EUR, for hvilken mindst tre market makers løbende stiller købs- og salgspriser«

c) Følgende nr. 49a) indsættes:

»49a) »særligt dækket obligation reguleret ved lovgivning« (legislative covered bond): en særligt dækket obligation, som enten er en særligt dækket obligation reguleret ved EØS-lovgivning eller en særligt dækket obligation reguleret ved ikke-EØS, G10-lovgivning«

([3]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/2402 af 12. december 2017 om en generel ramme for securitisering og om oprettelse af en specifik ramme for simpel, transparent og standardiseret securitisering og om ændring af direktiv 2009/65/EF, 2009/138/EF og 2011/61/EU og forordning (EF) nr. 1060/2009 og (EU) nr. 648/2012 (EUT L 347 af 28.12.2017, s. 35).

d) Følgende nr. 68a) indsættes:

»68a) »særligt dækket obligation reguleret ved ikke-EØS, G10-lovgivning« (non-EEA, G10 legislative covered bond): en særligt dækket obligation udstedt i overensstemmelse med kravene i den nationale retlige ramme for særligt dækkede obligationer i et G10-land uden for EØS«

e) Nr. 71) udgår.

f) Nr. 88) udgår.

g) Følgende nr. 88a) indsættes:

»88a) »mål for bæredygtighed« (sustainability performance target — SPT): et mål fastsat af udstederen i et offentligt tilgængeligt udstedelsesdokument, der måler kvantificerede forbedringer i udstederens bæredygtighedsprofil i en foruddefineret periode i forhold til et eller flere af de miljømål, der er fastsat i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2020/852 (*), og/eller til et eller flere af FN's verdensmål for bæredygtig udvikling vedrørende klimaændringer eller miljøforringelse (**)

_____

(*) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2020/852 af 18. juni 2020 om fastlæggelse af en ramme til fremme af bæredygtige investeringer og om ændring af forordning (EU) 2019/2088 (EUT L 198 af 22.6.2020, s. 13).

(**) Indeholdt i 2030-dagsordenen for bæredygtig udvikling vedtaget af FN's Generalforsamling den 25. september 2015.«

h) Nr. 94) udgår.

2) Artikel 54 ændres som følger:

a) Stk. 2 affattes således:

»2. Reservebeholdninger, der opfylder minimumsreservekravene i henhold til forordning (EF) nr. 2531/98 og forordning (EF) nr. 1745/2003 (ECB/2003/9), forrentes i overensstemmelse med forordning (EF) nr. 1745/2003 (ECB/2003/9).«

b) Følgende indsættes som stk. 3:

»3. Reservebeholdninger, der overstiger de mindstereserver, der er omhandlet i stk. 2, forrentes i overensstemmelse med Den Europæiske Centralbanks afgørelse (EU) 2019/1743 (ECB/2019/31) (*).

_____

(*) Den Europæiske Centralbanks afgørelse (EU) 2019/1743 af 15. oktober 2019 om forrentning af beholdninger af overskudsreserver og visse indlån (ECB/2019/31) (EUT L 267 af 21.10.2019, s. 12).«

3) I artikel 61, stk. 1, tilføjes følgende punktum:

»Sådanne aktiver er kun belånbare indtil den dato, hvor Eurosystemets system til forvaltning af sikkerhedsstillelse (Eurosystem Collateral Management System, ECMS) tages i brug (»startdatoen«).«

4) Artikel 63, stk. 1, ændres som følger:

a) Det indledende afsnit affattes således:

»For at være belånbare skal gældsinstrumenter have en af følgende kuponstrukturer indtil den endelige indfrielse:«.

b) Litra b), nr. i), affattes således:

»i) referencerenten er kun én af de følgende på et givet tidspunkt:

— en europengemarkedsrente, f.eks. den korte eurorente (EURSTR) (herunder den sammensatte eller den gennemsnitlige daglige korte eurorente), Euribor, LIBOR eller lignende indeks; for den første eller/og den sidste kupon kan referencerenten være en lineær interpolation mellem to løbetider af den samme europengemarkedsrente, f.eks. en lineær interpolation mellem to forskellige løbetider for Euribor,

— en constant maturity-swaprente, f.eks. CMS, EIISDA, EUSA,

— renten på én statsobligation i euroområdet eller et indeks af flere sådanne statsobligationer, der har en løbetid på et år eller derunder

— et inflationsindeks i euroområdet«

c) Følgende tilføjes som punkt c):

»c) Multi-step eller variable kuponrenter med trin, der er forbundet med mål for bæredygtighed (Sustainability Performance Targets — SPT), forudsat at udstederens overholdelse af målene kontrolleres af en uafhængig tredjepart i overensstemmelse med vilkårene og betingelserne for gældsinstrumentet.«

5) Følgende indsættes som artikel 64a:

»*Artikel 64a*

**Omsættelige aktiver undtagen værdipapirer af asset-backed typen og særligt dækkede obligationer**

1. For at være belånbare er omsættelige aktiver undtagen værdipapirer af asset-backed typen, særligt dækkede obligationer reguleret ved lovgivning og *multi cédulas* usikrede forpligtelser for både udsteder og garant. For omsættelige aktiver med mere end én udsteder eller med mere end én garant gælder kravet i dette stykke for hver enkelt udsteder og garant.

2. Omsættelige aktiver, der er sikret og godkendt inden 1. januar 2021, men som ikke opfylder de i denne artikel fastsatte betingelser for belånbarhed, er fortsat belånbare indtil 1. januar 2026, såfremt de opfylder alle andre belånbarhedskriterier for omsættelige aktiver. Uanset dette stykkes første punktum ophører særligt dækkede obligationer, som hverken er særligt dækkede obligationer reguleret ved lovgivning eller *multi cédulas,* med at være belånbare fra 1. januar 2021.«

6) Artikel 78 ændres som følger:

a) Stk. 1 affattes således:

»1. Omfattende og standardiserede data på lånniveau om den pulje af aktiver, der genererer pengestrømme, og som er sikkerhed for de pågældende værdipapirer af asset-backed typen, stilles til rådighed i overensstemmelse med procedurerne i bilag VIII.«

b) Stk. 2 udgår.

7) Artikel 80 affattes således:

»*Artikel 80*

**Belånbarhedskriterier for særligt dækkede obligationer med sikkerhed i værdipapirer af asset-backed typen**

1. Uden at berøre belånbarheden af særligt dækkede obligationer reguleret ved lovgivning i henhold til artikel 64a er særligt dækkede obligationer reguleret ved EØS-lovgivning med sikkerhed i værdipapirer af asset-backed typen kun belånbare, såfremt sikkerhedspuljen for disse obligationer (med henblik på stk. 1-4, herefter »sikkerhedspuljen«) kun indeholder værdipapirer af asset-backed typen, der opfylder samtlige følgende kriterier.

a) De pengestrømsgenererende aktiver, som er sikkerhed for de pågældende værdipapirer af asset-backed typen, opfylder kriterierne i artikel 129, stk. 1, litra d)-f), i forordning (EU) nr. 575/2013.

b) De pengestrømsgenererende aktiver hidrører fra en enhed med snævre forbindelser til udstederen som beskrevet i artikel 138.

c) De anvendes som et teknisk værktøj til at overføre realkreditlån eller garanterede lån med pant i fast ejendom fra den enhed, som de hidrører fra, til sikkerhedspuljen.

2. Med forbehold af stk. 4 anvender de nationale centralbanker følgende foranstaltninger til at kontrollere, at sikkerhedspuljen ikke indeholder værdipapirer af asset-backed typen, som ikke opfylder stk. 1.

a) Hvert kvartal anmoder de nationale centralbanker om selvcertificering og tilsagn fra udstederen til bekræftelse af, at sikkerhedspuljen ikke indeholder værdipapirer af asset-backed typen, som ikke opfylder stk. 1. Den nationale centralbanks anmodning skal anføre, at selvcertificeringen skal være underskrevet af udstederens administrerende direktør, økonomidirektør eller et andet medlem af den øverste ledelse eller af en underskriftsberettiget på deres vegne.

b) Hvert år anmoder de nationale centralbanker udstederen om en efterfølgende bekræftelse fra eksterne revisorer eller de ansvarlige for overvågning af sikkerhedspuljen hos udstederen, som bekræfter, at sikkerhedspuljen ikke indeholder værdipapirer af asset-backed typen, som ikke opfylder stk. 1 i overvågningsperioden.

3. Hvis udstederen ikke efterkommer en given anmodning, eller hvis Eurosystemet anser indholdet af en bekræftelse for at være ukorrekt eller utilstrækkeligt i en grad, så det ikke er muligt at verificere, at sikkerhedspuljen opfylder kriterierne i stk. 1, beslutter Eurosystemet, at de særligt dækkede obligationer reguleret ved EØS-lovgivning ikke kan godkendes som belånbar sikkerhed, eller at suspendere godkendelsen.

4. Hvis den gældende lovgivning eller prospektet er til hinder for, at værdipapirer af asset-backed typen, som ikke opfylder kriterierne i stk. 1, indgår i sikkerhedspuljens aktiver, er verificering i henhold til stk. 2 ikke påkrævet.

5. Hvorvidt de i stk. 1, litra b), omhandlede snævre forbindelser er til stede, afgøres på det tidspunkt, hvor de privilegerede andele af de pågældende værdipapirer af asset-backed typen overføres til sikkerhedspuljen for den særligt dækkede obligation reguleret ved EØS-lovgivning.

6. Sikkerhedspuljen af særligt dækkede obligationer reguleret ved ikke-EØS, G10-lovgivning må ikke omfatte værdipapirer af asset-backed typen.«

8) Artikel 87 ændres som følger:

a) I stk. 2 affattes litra c) således:

»c) Hvis udstederne eller garanterne er »offentlige enheder«, som defineret i artikel 2, nr. 75), og ikke er omfattet af litra a) og b), kan der ikke udledes en implicit kreditvurdering, og gældsinstrumenter udstedt eller garanteret af disse enheder behandles på lige fod med gældsinstrumenter udstedt eller garanteret af enheder i den private sektor, dvs. som værende uden en passende kreditvurdering.«

b) Stk. 3 affattes således:

»3. Med forbehold af bestemmelserne i artikel 61, stk. 1, udføres kreditkvalitetsvurderingen, hvis gældsinstrumenterne er udstedt eller garanteret af ikke-finansielle selskaber etableret i en medlemsstat, der har euroen som valuta, af Eurosystemet på grundlag af reglerne for kreditkvalitetsvurdering, som finder anvendelse på kreditkvalitetsvurderingen af gældsfordringer i sektion 2 i afsnit III.«

c) I tabel 9 erstattes formuleringen »Behandles som udstedere eller debitorer i den private sektor« af »Behandles som udstedere eller debitorer i den private sektor, dvs. at deres omsættelige aktiver ikke er belånbare«.

9) Artikel 90 ændres som følger:

a) Det indledende afsnit affattes således:

»For at være belånbare skal gældsfordringer opfylde følgende krav fra øjeblikket, de mobiliseres, til deres endelige indfrielse eller demobilisering:«.

b) Litra a) affattes således:

»a) de har en fast, ubetinget hovedstol, og«.

c) I litra b) erstattes formuleringen »en rentesats, der, indtil den endelige indfrielse, er en af følgende« af »en rentesats, der er en af følgende:«.

d) I litra b), nr. iii), erstattes leddet »— en europengemarkedsrente, f.eks. EURIBOR, LIBOR eller lignende indeks« af følgende led:

»— en europengemarkedsrente, f.eks. den korte eurorente (EURSTR) (herunder den sammensatte eller den gennemsnitlige daglige korte eurorente), Euribor, LIBOR eller lignende indeks«.

10) Artikel 100 affattes således:

»*Artikel 100*

**Verifikation af procedurerne og systemerne, der anvendes til indgivelse af gældsfordringer**

De nationale centralbanker, tilsynsmyndigheder eller eksterne revisorer udfører en verifikation af egnetheden af de procedurer og systemer, som modparten anvender til at indsende oplysninger om gældsfordringer til Eurosystemet forud for modpartens første mobilisering af gældsfordringer. Efterfølgende udføres verifikationen af procedurerne og systemerne mindst hvert femte år. I tilfælde af væsentlige ændringer til disse procedurer eller systemer, kan der udføres en ny verifikation.«

11) I artikel 101 indsættes følgende nye litra aa) efter litra a):

»aa) de kræver, at modparter i forbindelse med gældsfordringer, der er mobiliseret som sikkerhed fra maj 2021, hvor det er relevant, indsender de relevante analytiske identifikatorer for kreditdatabaser (AnaCredit) (dvs. identifikatoren for »observeret enhed«, identifikatoren for »kontrakt« og identifikatoren for »instrument«), som er indberettet i henhold til de statistiske rapporteringskrav i overensstemmelse med Den Europæiske Centralbanks forordning (EU) 2016/867 (ECB/2016/13) (*).

(*) Den Europæiske Centralbanks forordning (EU) 2016/867 af 18. maj 2016 om indsamling af granulære data om kreditter og kreditrisici (ECB/2016/13) (EUT L 144 af 1.6.2016, s. 44).«

12) Artikel 102, andet punktum, affattes således:

»Alle retlige formaliteter, som er nødvendige for at sikre aftalens gyldighed og sikre mobilisering af en gældsfordring som sikkerhed, skal være gennemført af modparten og/eller modtageren, alt efter omstændighederne.«

13) Artikel 120, stk. 2 og 2a, affattes således:

»2. Efter ansøgningsprocessen beskrevet i bilag IXc forbeholder Eurosystemet sig ret til at træffe afgørelse om, hvorvidt der på anmodning af et kreditvurderingsbureau (CRA) skal indledes en godkendelsesprocedure inden for Eurosystemets rammer for kreditvurdering (ECAF). I forbindelse med denne afgørelse tager Eurosystemet bl. a. hensyn til, hvorvidt kreditvurderingsbureauet yder den relevante dækning for at sikre en effektiv gennemførelse af Eurosystemets rammer for kreditvurdering i overensstemmelse med de i bilag IXa fastsatte krav.

2a. I forbindelse med indledningen af en godkendelsesprocedure inden for Eurosystemets rammer for kreditvurdering undersøger Eurosystemet alle yderligere oplysninger, som skønnes at være relevante for at sikre en effektiv gennemførelse af Eurosystemets rammer for kreditvurdering, herunder det eksterne kreditvurderingsbureaus kapacitet til i) at opfylde de kriterier og regler, der gælder for performanceovervågningsprocessen inden for Eurosystemets rammer for kreditvurdering i henhold til kravene fastsat i bilag IX og de specifikke kriterier i bilag IXb (såfremt det er relevant), og ii) at opfylde kriteriet for godkendelse fastsat i bilag IXc. Eurosystemet forbeholder sig ret til at træffe afgørelse om, hvorvidt et eksternt kreditvurderingsbureau kan godkendes med henblik på Eurosystemets rammer for kreditvurdering på grundlag af de forelagte oplysninger og dets egen due diligence-vurdering.«

14) Artikel 138 ændres som følger:

a) Stk. 3, litra a), b) og c) affattes således:

»a) tætte forbindelser, som defineret i stk. 2, der er skabt som følge af, at en enhed i den offentlige sektor i EØS har ret til at opkræve skatter, og som enten er i) en enhed, der direkte eller indirekte gennem et eller flere foretagender ejer mindst 20 % af modpartens kapital, eller ii) en tredjepart, der direkte eller indirekte gennem et eller flere foretagender ejer mindst 20 % af modpartens kapital og mindst 20 % af den anden enheds kapital, forudsat at der ikke er andre tætte forbindelser mellem modparten og den anden enhed, bortset fra de snævre forbindelser, der følger af, at en eller flere enheder i den offentlige sektor i EØS har ret til at opkræve skatter

b) særligt dækkede obligationer reguleret ved EØS-lovgivning, som:

i) opfylder kravene i artikel 129, stk. 1-3 og 6, i forordning (EU) nr. 575/2013,

ii) ikke indeholder usikrede gældsinstrumenter i deres sikkerhedspulje udstedt af modparten eller en anden enhed med snævre forbindelser til den pågældende modpart, som defineret i stk. 2, og som er fuldt ud garanteret af en eller flere enheder i den offentlige sektor i EØS, der har ret til at opkræve skatter, og

iii) har en ECAI-vurdering, som defineret i artikel 83, litra a), som opfylder kravene i bilag IXb«

c) ikke-omsættelige detailgældsinstrumenter med pant i fast ejendom (RMBD) og ikke-omsættelige gældsinstrumenter med sikkerhed i belånbare gældsfordringer (DECC)«.

b) Følgende indsættes som stk. 4:

»4. Hvis det er nødvendigt at kontrollere overholdelsen af stk. 3, litra b), nr. ii), det vil sige for særligt dækkede obligationer reguleret ved EØS-lovgivning, hvor gældende lovgivning eller prospektet ikke udelukker de gældsinstrumenter, hvortil der henvises i stk. 3, litra b), nr. ii), som aktiver i sikkerhedspuljen, og hvor modparten eller en enhed med snævre forbindelser til modparten har udstedt disse gældsinstrumenter, kan de nationale centralbanker træffe alle eller nogle af de følgende foranstaltninger for at udføre ad-hoc kontrol af overholdelsen af stk. 3, litra b), nr. ii).

a) De nationale centralbanker kan få adgang til regelmæssige overvågningsrapporter, der giver et overblik over aktiver i sikkerhedspuljen af særligt dækkede obligationer reguleret ved EØS-lovgivning.

b) Hvis overvågningsrapporterne ikke indeholder tilstrækkelige oplysninger til, at der kan foretages en kontrol, kan de nationale centralbanker kræve en selvcertificering og tilkendegivelse fra modparten, der mobiliserer en særligt dækket obligation reguleret ved EØS-lovgivning, hvor modparten bekræfter, at sikkerhedspuljen af særligt dækkede obligationer reguleret ved EØS-lovgivning, ikke, i strid med stk. 3, litra b), nr. ii), omfatter usikrede bankobligationer, som er udstedt af den modpart eller en anden enhed, som denne har snævre forbindelser med, og som er fuldt ud garanteret af en eller flere enheder i den offentlige sektor i EØS, der har ret til at opkræve skatter. Modpartens selvcertificering skal være underskrevet af modpartens administrerende direktør, økonomidirektør eller et andet medlem af den øverste ledelse eller af en underskriftsberettiget på deres vegne.

c) På årsbasis kan de nationale centralbanker kræve, at en modpart, der mobiliserer en særligt dækket obligation reguleret ved EØS-lovgivning, efterfølgende fremsender en bekræftelse fra eksterne revisorer eller de ansvarlige for overvågning af sikkerhedspuljen, hvoraf det fremgår, at sikkerhedspuljen af særligt dækkede obligationer reguleret ved EØS-lovgivning, ikke, i strid med stk. 3, litra b), nr. ii), omfatter usikrede bankobligationer, som er udstedt af modparten eller en anden enhed, som denne har snævre forbindelser med, og som er fuldt ud garanteret af en eller flere enheder i den offentlige sektor i EØS, der har ret til at opkræve skatter.

d) Hvis modparten på anmodning fra den nationale centralbank ikke fremsender den i litra b) og c) omhandlede selvcertificering eller bekræftelse, kan den særligt dækkede obligation reguleret ved EØS-lovgivning ikke mobiliseres som sikkerhed af den pågældende modpart.«

15) Artikel 139 ændres som følger:

a) Stk. 1 udgår.

b) Stk. 2 affattes således:

»I undtagelsestilfælde kan ECB's Styrelsesråd træffe afgørelse om midlertidige undtagelser fra artikel 138, stk. 1, ved at tillade en modpart at anvende usikrede gældsinstrumenter udstedt af modparten eller en hvilken som helst anden enhed med snævre forbindelser til modparten, og som er fuldt ud garanteret af en eller flere enheder i den offentlige sektor i EØS, der har ret til at opkræve skatter, i højst tre år. Hvis en modpart anmoder om en undtagelse, skal anmodningen vedlægges en finansieringsplan for, hvordan mobiliseringen af de pågældende aktiver vil blive udfaset inden for tre år, efter at der er indrømmet en undtagelse. En sådan undtagelse indrømmes kun, såfremt den garanti, der gives af en eller flere centralregeringer, regionale eller lokale myndigheder eller andre enheder i den offentlige sektor i EØS, der har ret til at opkræve skatter, opfylder kravene til garantier fastsat i artikel 114.«

c) Stk. 3 og 4 udgår.

16) Artikel 148, stk. 2, affattes således:

»2. Modparter kan mobilisere andre belånbare aktiver end tidsindskud til grænseoverskridende anvendelse i overensstemmelse med følgende regler:

a) omsættelige aktiver mobiliseres via et af følgende: i) godkendte links, ii) gældende CCBM-procedurer, iii) godkendte links i kombination med CCBM-procedurerne,

b) ikke-omsættelige gældsinstrumenter med sikkerhed i belånbare gældsfordringer (DECC) og detailgældsinstrumenter med pant i fast ejendom (RMBD) mobiliseres i overensstemmelse med de gældende CCBM-procedurer, og

c) gældsfordringer mobiliseres enten i) via de relevante CCBM-procedurer eller ii) i overensstemmelse med nationale procedurer, som er fastsat i de nationale centralbankers relevante nationale dokumentationsgrundlag.«

17) Artikel 155 affattes således:

»*Artikel 155*

**Økonomiske sanktioner som følge af manglende overholdelse af visse operationelle regler**

1. Hvis en modpart ikke opfylder de i artikel 154, stk. 1, omhandlede forpligtelser, pålægger Eurosystemet denne et gebyr for hvert tilfælde af manglende overholdelse. Gebyret beregnes i henhold til bilag VII.

2. Hvis en modpart afhjælper en manglende opfyldelse af en forpligtelse som omhandlet i artikel 154, stk. 1, litra c), og underretter den nationale centralbank, før den nationale centralbank, ECB eller en ekstern revisor har underrettet modparten om den manglende overholdelse (»selvrapporteret overtrædelse«), nedsættes gebyret, som beregnet i henhold til bilag VII, med 50 %. Nedsættelsen af gebyret gælder også i tilfælde, hvor modparten underretter den nationale centralbank om en overtrædelse, som ECB eller den nationale centralbank ikke har konstateret, og som vedrører de aktiver, der er demobiliseret. Nedsættelsen af gebyret gælder ikke for aktiver, der er omfattet af en igangværende kontrolprocedure, som modparten har kendskab til som følge af en underretning fra den nationale centralbank, ECB eller en ekstern revisor.«

18) Artikel 156, stk. 4, litra a), affattes således:

»a) var grundlag for pålæggelse af et gebyr«

19) Artikel 158 ændres som følger:

a) Stk. 2 affattes således:

»2. Modparter, som er underlagt tilsyn jf. artikel 55, litra b), nr. i), men som ikke opfylder kapitalgrundlagskravene i forordning (EU) nr. 575/2013 på individuelt og/eller konsolideret niveau i overensstemmelse med tilsynskravene, og modparter, som er underlagt et tilsvarende tilsyn, jf. artikel 55, litra b), nr. iii), men som ikke opfylder krav svarende til kapitalgrundlagskravet i forordning (EU) nr. 575/2013 på individuelt og/eller konsolideret niveau, vil automatisk få begrænset deres adgang til Eurosystemets pengepolitiske operationer af forsigtighedshensyn. Begrænsningen skal svare til den adgang til Eurosystemets pengepolitiske operationer, der gælder på det tidspunkt, hvor den pågældende underkapitalisering meddeles til Eurosystemet. Denne begrænsning berører ikke andre yderligere skønsmæssige foranstaltninger, som Eurosystemet måtte træffe. Hvis opfyldelsen af kapitalgrundlagskravene ikke er genoprettet gennem passende og rettidige rekapitaliseringsforanstaltninger senest 20 uger efter referencedatoen for dataindsamlingen, hvor den manglende overholdelse blev konstateret, suspenderes modparternes adgang til Eurosystemets pengepolitiske operationer automatisk af forsigtighedshensyn.«

b) Stk. 3 affattes således:

»3. I forbindelse med vurderingen af en modparts finansielle sundhed i henhold til artikel 55, litra c) og uden at berøre andre skønsmæssige foranstaltninger kan Eurosystemet begrænse følgende modparters adgang til Eurosystemets pengepolitiske operationer af forsigtighedshensyn:

a) modparter, for hvilke oplysninger om deres kapitalprocenter i henhold til forordning (EU) nr. 575/2013 er ufuldstændige eller ikke er gjort tilgængelige for den relevante nationale centralbank og ECB rettidigt eller senest 14 uger efter udgangen af det relevante kvartal

b) modparter, som ikke skal indberette deres kapitalprocenter i henhold til forordning (EU) nr. 575/2013, men for hvilke tilsvarende oplysninger, jf. artikel 55, litra b), nr. iii), er ufuldstændige eller ikke er gjort tilgængelige for den relevante nationale centralbank og ECB rettidigt eller senest 14 uger efter udgangen af det relevante kvartal.

Adgangen skal genetableres, så snart de relevante oplysninger er stillet til rådighed for den relevante nationale centralbank, og det er fastslået, at modparten opfylder kriteriet om finansiel sundhed i henhold til artikel 55, litra c). Hvis de relevante oplysninger ikke er gjort tilgængelige senest 20 uger efter udløbet af det pågældende kvartal, suspenderes modpartens adgang til Eurosystemets pengepolitiske operationer automatisk af forsigtighedshensyn.«

20) Artikel 159, stk. 4, litra b), affattes således:

»b) aktiver, der er udstedt, udstedt sammen med, serviceret eller garanteret af modparter eller enheder med snævre forbindelser til modparter, hvis adgang til Eurosystemets pengepolitiske operationer automatisk er blevet suspenderet, begrænset eller udelukket af Eurosystemet.«

21) Bilag I, VIII, IXa og IXX ændres i overensstemmelse med bilag I til denne retningslinje.

22) Teksten i bilag II til denne retningslinje tilføjes som et nyt bilag IXc.

*Artikel 2*

**Virkning og gennemførelse**

1. Denne retningslinje får virkning på den dato, hvor den meddeles de nationale centralbanker i de medlemsstater, der har euroen som valuta.

2. De nationale centralbanker i de medlemsstater, der har euroen som valuta, træffer de nødvendige foranstaltninger til opfyldelse af denne retningslinje og anvender dem fra den 1. januar 2021. De skal senest den 6. november 2020 fremsende meddelelse til Den Europæiske Centralbank (ECB) om, hvilke tekster og midler der vedrører disse foranstaltninger.

*Artikel 3*

**Adressater**

Denne retningslinje er rettet til alle centralbanker i Eurosystemet.

Udfærdiget i Frankfurt am Main, den 25. september 2020.

*For ECB's Styrelsesråd*
Christine LAGARDE
*Formand for ECB*

*BILAG I*

Bilag I, VIII, IXa og IXb til retningslinje (EU) 2015/510 (ECB/2014/60) ændres som følger:

1) Bilag I, punkt 5, andet punktum, affattes således:

»Sådanne institutter omfatter bl.a. institutter, der er genstand for omstruktureringsforanstaltninger eller indefrysning af midler og/eller andre foranstaltninger truffet af EU i henhold til traktatens artikel 75 eller af en medlemsstat, som begrænser anvendelsen af deres midler, eller en beslutning truffet af Eurosystemet, som suspenderer eller udelukker deres adgang til markedsoperationer eller til Eurosystemets stående faciliteter.«

2) Bilag VIII ændres som følger:

a) Afdeling II, nr. 2, affattes således:

»2. De værdipapirer af asset-backed typen, for hvilke ECB's indberetningsskema for data på lånniveau anvendes, skal opnå et obligatorisk minimumsniveau for A1-data vurderet med henvisning til oplysningernes tilgængelighed, navnlig de datafelter i indberetningsskemaet for data på lånniveau, der er beregnet i overensstemmelse med den metode, der er fastsat i afdeling III i dette bilag. Uanset de krævede scoreværdier fastsat i afdeling III med hensyn til data på lånniveau kan Eurosystemet acceptere værdipapirer af asset-backed typen som sikkerhed, for hvilke ECB's indberetningsskema for data på lånniveau anvendes, og som har en lavere score end den krævede scoreværdi (A1) på grundlag af en individuel vurdering og forudsat, at der gives en fyldestgørende forklaring på, hvorfor værdipapiret ikke opnåede den krævede score. For hver fyldestgørende forklaring angiver Eurosystemet en maksimal tolerancetærskel og en tolerancehorisont som nærmere angivet på ECB's websted. Tolerancehorisonten anfører tidsfristen for, hvornår datakvaliteten for de pågældende værdipapirer af asset-backed typen skal være forbedret.«

b) I afdeling II, nr. 3, ændres formuleringen »rapporteringsformular for data på lånniveau« til »ECB's formular til indberetning af data på lånniveau«.

c) Afdeling III, overskriften, affattes således:

»ECB's METODE TIL DATASCORING«.

d) Afdeling IV, overskriften, affattes således:

»EUROSYSTEMETS GODKENDELSE AF DATALAGRE FOR DATA PÅ LÅNNIVEAU«

e) Afdeling IV(I), nr.1, affattes således:

»1. For at kunne blive godkendt af Eurosystemet skal datalageret på lånniveau opfylde Eurosystemets krav, herunder åben adgang, ikke-forskelsbehandling, dækning, passende ledelsesstruktur og gennemsigtighed.«

3) Bilag IXa, afdeling 2, nr. 1 affattes således:

»1. Dækningen beregnes på grundlag af kreditvurderinger, som er udstedt eller godkendt af kreditvurderingsbureauet i overensstemmelse med forordning (EF) nr. 1060/2009, og som opfylder alle andre krav inden for Eurosystemets rammer for kreditvurdering. For så vidt angår historisk dækning, tages kun de af Eurosystemets belånbarheds-kriterier, som var gældende på det pågældende tidspunkt, og kun ratings, der var udstedt eller godkendt i overensstemmelse med forordning (EF) nr. 1060/2009 på det pågældende tidspunkt, i betragtning.«

4) I bilag XII erstattes begrebet »Investeringsinstitut-konform særligt dækket obligation af jumbo-typen« af begrebet »Særligt dækket obligation af jumbo-typen«.

*BILAG II*

Følgende indsættes som nyt bilag IXc:

»*BILAG IXc*

**KRITERIER FOR GODKENDELSE AF EKSTERNE KREDITVURDERINGSBUREAUER OG ANSØGNINGSPROCES**

Dette bilag indeholder en detaljeret beskrivelse af kriterierne for godkendelse af eksterne kreditvurderingsbureauer (ECAI'er) og proceduren for godkendelse af et kreditvurderingsbureau (CRA) som et eksternt kreditvurderingsbureau inden for Eurosystemets rammer for kreditvurdering (ECAF) som omhandlet i denne retningslinjes artikel 120.

I. ANSØGNING OM GODKENDELSE SOM ET EKSTERNT KREDITVURDERINGSBUREAU INDEN FOR EUROSYSTEMETS RAMMER FOR KREDITVURDERING

1. Et kreditvurderingsbureaus ansøgning om godkendelse som et eksternt kreditvurderingsbureau inden for Eurosystemets rammer for kreditvurdering skal fremsendes til ECB's Afdeling for Risikostyring (DRMSecretariat@ecb.europa.eu). Ansøgningen skal indeholde en fyldestgørende begrundelse og dokumentation som fastsat i afsnit II, der dokumenterer, at ansøgeren opfylder de krav til eksterne kreditvurderingsbureauer, der er fastsat i denne retningslinje. Ansøgningen, begrundelsen og dokumentationen fremsendes skriftligt på engelsk, udfærdiget ved hjælp af de foreliggende formularer og i elektronisk format.

2. I den første fase af ansøgningsprocessen skal kreditvurderingsbureauet godtgøre, at det overholder de relevante dækningskrav i artikel 120 og bilag IXa til denne retningslinje, samt i dette bilag, og hvis ansøgningen fra kreditvurderingsbureauet, som anmoder om godkendelse inden for Eurosystemets rammer for kreditvurdering, tidligere har været afslået af Eurosystemet, hvordan det har afhjulpet den tidligere manglende overholdelse. De enkelte trin i denne første fase er følgende.

   a) Kreditvurderingsbureauet skal fremsende den dokumentation og de oplysninger, der er omhandlet i afdeling II.1 nedenfor, til ECB. Kreditvurderingsbureauet kan også fremsende alle andre oplysninger, som det anser for relevante for at dokumentere, at det overholder de relevante dækningskrav, og hvordan kreditvurderingsbureauet, hvis det er relevant, har afhjulpet den tidligere manglende overholdelse.

   b) ECB vurderer, om den dokumentation og de oplysninger, der er fremsendt i henhold til afdeling II.1, er fuldstændige. Hvis oplysningerne ikke er fuldstændige, anmoder ECB kreditvurderingsbureauet om at fremsende yderligere oplysninger.

   c) I overensstemmelse med afdeling II.2 kan ECB anmode om alle supplerende oplysninger, der er nødvendige for, at ECB kan påbegynde sin vurdering af, om kreditvurderingsbureauet overholder de relevante dækningskrav, og hvordan kreditvurderingsbureauet, hvis det er relevant, har afhjulpet den tidligere manglende overholdelse.

   d) Når ECB har vurderet en ansøgning som værende fuldstændig og efter at have anmodet om og modtaget eventuelle supplerende oplysninger, underretter ECB kreditvurderingsbureauet herom.

   e) ECB vurderer, om kreditvurderingsbureauet opfylder de relevante dækningskrav i artikel 120 og bilag IXa til denne retningslinje, samt i dette bilag, på grundlag af de oplysninger, der er afgivet i henhold til afdeling II.1 og 2, idet begrebet dækning betragtes ud fra et både kvantitativt og kvalitativt perspektiv, som nærmere angivet i afdeling III.2.

   f) Som led i sin vurdering af, om kreditvurderingsbureauet opfylder de relevante dækningskrav, kan ECB kræve, at bureauet giver adgang til kreditvurderingsrapporter for at anskueliggøre vurderingernes overensstemmelse med kravene i Eurosystemets rammer for kreditvurdering.

   g) ECB kan på et hvilket som helst tidspunkt i forbindelse med sin vurdering af de relevante dækningskrav anmode kreditvurderingsbureauet om yderligere præciseringer eller oplysninger og, hvis det er relevant, oplysninger om hvordan kreditvurderingsbureauet har afhjulpet den tidligere manglende overholdelse.

   h) Eurosystemet vedtager en begrundet afgørelse om kreditvurderingsbureauets overholdelse af de relevante dækningskrav og, hvis det er relevant, hvordan kreditvurderingsbureauet har afhjulpet den tidligere manglende overholdelse. Den meddeler sin afgørelse til det pågældende kreditvurderingsbureau. Hvis Eurosystemet beslutter, at kreditvurderingsbureauet ikke opfylder de relevante dækningskrav, og/eller, hvis det er relevant, ikke har afhjulpet den tidligere manglende overholdelse, begrunder det sin afgørelse i meddelelsen.

   i) Samtidig med enhver afgørelse, der meddeles til kreditvurderingsbureauet i henhold til litra h), underretter Eurosystemet kreditvurderingsbureauet om, hvorvidt det udøver sin eneret til at træffe afgørelse om ikke at indlede en godkendelsesprocedure inden for Eurosystemets rammer for kreditvurdering i henhold til artikel 120, stk. 2, i denne retningslinje, dvs. ikke at tillade et kreditvurderingsbureau at fortsætte til anden fase af ansøgningsprocessen. Eurosystemet begrunder sin afgørelse i meddelelsen. Som støtte for en sådan afgørelse kan Eurosystemet bl.a. tage hensyn til, om de oplysninger, som kreditvurderingsbureauet har fremsendt, eller som hidrører fra andre kilder,

giver anledning til væsentlig bekymring for, at godkendelsen af kreditvurderingsbureauet inden for Eurosystemets rammer for kreditvurdering vil være til hinder for en effektiv gennemførelse af Eurosystemets rammer for kreditvurdering eller ikke vil være i overensstemmelse med principperne for risikokontrolfunktionen inden for Eurosystemets rammer for kreditvurdering henset til Eurosystemets rammer for sikkerhedsstillelse.

3. Hvis ECB beslutter, at kreditvurderingsbureauet opfylder de relevante dækningskrav og, hvor det er relevant, har afhjulpet den tidligere manglende overholdelse, og ECB beslutter at indlede en godkendelsesprocedure inden for Eurosystemets rammer for kreditvurdering, kan kreditvurderingsbureauet gå videre til anden fase af ansøgningsprocessen. I anden fase skal kreditvurderingsbureauet godtgøre, at det opfylder alle andre relevante krav i denne retningslinje. De enkelte trin i den anden fase er følgende.

   a) Kreditvurderingsbureauet skal fremsende den dokumentation og de oplysninger, der er omhandlet i afdeling II.3 nedenfor, til ECB. Kreditvurderingsbureauet kan også fremsende alle andre oplysninger, som det anser for relevante for at dokumentere, at det opfylder kravene i denne retningslinje.

   b) ECB vurderer, om den dokumentation og de oplysninger, der er fremsendt i henhold til afdeling II.3, er fuldstændige. Hvis oplysningerne ikke er fuldstændige, anmoder ECB kreditvurderingsbureauet om at fremsende yderligere oplysninger.

   c) I overensstemmelse med afdeling II.4 kan ECB anmode om alle supplerende oplysninger, der er nødvendige for, at ECB kan påbegynde sin vurdering af, hvorvidt kreditvurderingsbureauet opfylder kravene i denne retningslinje.

   d) Når ECB har vurderet en ansøgning som værende fuldstændig, og efter at have anmodet om og modtaget eventuelle supplerende oplysninger vedrørende dækning, underretter ECB kreditvurderingsbureauet herom.

   e) Eurosystemet vurderer, om kreditvurderingsbureauet opfylder kravene i denne retningslinje på grundlag af den dokumentation og de oplysninger, der er fremsendt i henhold til afdeling II.3 og 4, og alle andre relevante oplysninger, der er tilgængelige fra andre kilder, herunder kreditvurderingsbureauets websted. Det vil foretage sin vurdering med henblik på at sikre en effektiv gennemførelse af Eurosystemets rammer for kreditvurdering, opretholde Eurosystemets krav om høje kreditstandarder for belånbare aktiver og beskytte risikokontrolfunktion inden for Eurosystemets rammer for kreditvurdering henset til Eurosystemets rammer for sikkerhedsstillelse.

   f) Som led i sin vurdering af kreditvurderingsbureauets kapacitet til at opfylde kriterierne og reglerne for performanceovervågningsprocessen inden for Eurosystemets rammer for kreditvurdering vil Eurosystemet anvende den performanceovervågningsproces inden for Eurosystemets rammer for kreditvurdering, der er beskrevet i denne retningslinjes artikel 126, på kreditvurderingsbureauets kreditvurderinger, der dækker mindst de tre og helst fem år, der går forud for ansøgningen, i overensstemmelse med afdeling II.3 og afdeling III. Eurosystemet kan også vurdere kreditvurderingsbureauets faktiske kreditvurderinger i forhold til andre kreditvurderingssystemer på grundlag af den erfaring og viden, det har opnået inden for Eurosystemets rammer for kreditvurdering.

   g) Som led i sin vurdering kan Eurosystemet kræve, at kreditvurderingsbureauet tilrettelægger et eller flere besøg for Eurosystemets personale i kreditvurderingsbureauets lokaler og/eller møder ansigt til ansigt mellem det relevante personale hos kreditvurderingsbureauet og Eurosystemets personale i ECB's lokaler. Kræves et sådan besøg eller møde, betragtes det som et obligatorisk krav i ansøgningsprocessen.

   h) Eurosystemet kan som led i sin vurdering kræve, at kreditvurderingsbureauet giver adgang til kreditvurderingsrapporter for at anskueliggøre, at aktivvurderingerne overholder oplysningskravene i bilag IXb, og de oplysningskrav, der er fastsat i artikel 120, og som er nærmere beskrevet i afdeling III.3.

   i) Eurosystemet kan på et hvilket som helst tidspunkt under sin vurdering anmode om yderligere præciseringer eller oplysninger fra kreditvurderingsbureauet.

   j) Eurosystemet vedtager en begrundet afgørelse om kreditvurderingsbureauets opfyldelse af kravene i denne retningslinje og dets godkendelse heraf som et eksternt kreditvurderingsbureau inden for Eurosystemets rammer for kreditvurdering. Det meddeler sin afgørelse til det pågældende kreditvurderingsbureau. Hvis ECB træffer afgørelse om, at kreditvurderingsbureauet ikke opfylder kravene i denne retningslinje og ikke skal godkendes som et eksternt kreditvurderingsbureau inden for Eurosystemets rammer for kreditvurdering, begrunder den sin afgørelse i meddelelsen.

   k) Hvis Eurosystemet beslutter at godkende kreditvurderingsbureauet som et eksternt kreditvurderingsbureau inden for Eurosystemets rammer for kreditvurdering, underretter ECB ligeledes kreditvurderingsbureauet om de næste skridt, der er nødvendige for at integrere kreditvurderingsbureauet som et eksternt kreditvurderingsbureau i Eurosystemets rammer for kreditvurdering på det operationelle plan.

II. OPLYSNINGER, SOM KRÆVES FOR, AT EN ANSØGNING OM GODKENDELSE INDEN FOR EUROSYSTEMETS RAMMER FOR KREDITVURDERING ANSES FOR AT VÆRE FULDSTÆNDIG

1. For så vidt angår første fase af ansøgningsprocessen, skal et kreditvurderingsbureau fremsende følgende oplysninger.

   a) Kreditvurderingsbureauets egne skøn over kreditvurderingsdækningen.

b) En erklæring bekræftet af kreditvurderingsbureauet, hvoraf det fremgår, at det opfylder alle krav vedrørende Eurosystemets rammer for kreditvurdering, som er indeholdt i denne retningslinje, og for hvilke det selv kan vurdere opfyldelsen.

c) Disaggregerede kreditvurderingsdata på et granulært niveau for at give ECB mulighed for at forvisse sig om, at kreditvurderingsbureauet overholder de relevante dækningskrav. Kreditvurderingsdataene skal indsendes i de relevante ECB-skemaer, som ECB har stillet til rådighed, og som indeholder instruktioner til, hvordan dataene skal præsenteres. Dataene skal omfatte alle vurderinger af de aktiver, udstedere og garanter, der er godkendt inden for Eurosystemets rammer for kreditvurdering i overensstemmelse med denne retningslinje samt statisk information om de pågældende aktiver, udstedere og garanter i henhold til skemaerne.

d) Kreditvurderingsdata, der dokumenterer den krævede kreditvurderingsdækning på ansøgningstidspunktet og i hvert af de tre år forud for ansøgningen, dvs. 36 måneder før ansøgningsdatoen. Kreditvurderingsdataene skal vise den krævede dækning med data snapshots målt hvert halve år i de 36 måneder, der går forud for ansøgningen.

e) Hvis kreditvurderingsbureauets ansøgning inden for rammerne af Eurosystemets rammer for kreditvurdering tidligere er blevet afvist af Eurosystemet, vedlægges dokumentation for, hvordan det har afhjulpet den tidligere manglende overholdelse.

2. ECB kan anmode om supplerende oplysninger, f.eks. for at påvise stabiliteten af et kreditvurderingsbureaus dækning over tid, kreditvurderingsbureauets udstedelsespraksis og kvaliteten af kreditvurderingsbureauets kreditvurderinger i den pågældende dækningsperiode.

3. For så vidt angår den anden fase af ansøgningsprocessen, skal et kreditvurderingsbureau fremsende følgende dokumentation og oplysninger:

a) En beskrivelse af kreditvurderingsbureauets organisation, herunder dets selskabsstruktur og ejerforhold, dets forretningsstrategi, navnlig hvad angår dets strategi for at opretholde den dækning, som er relevant i forbindelse med Eurosystemets rammer for kreditvurdering, og kreditvurderingsprocessen, herunder navnlig, hvordan kreditvurderingsudvalgene sammensættes, og deres beslutningsprocesser.

b) Alle dokumenter, der er relevante for dets kreditvurderingsmetoder, kreditvurderingsskala(er) og standarddefinitioner.

c) Nye udstedelser, kreditvurderings- og overvågningsrapporter vedrørende vurderinger valgt af ECB.

d) Kreditvurderingsbureauets historiske misligholdelsessituation, som dækker mindst tre og helst fem år, samt den definition af misligholdelse, som kreditvurderingsbureauet anvender, for at Eurosystemet kan udføre en efterfølgende resultatovervågning af kreditvurderingsbureauet i overensstemmelse med rammerne for performanceovervågning. Dette vil også danne grundlag for indplaceringen af vurderingerne på Eurosystemets harmoniserede ratingskala. De fremsendte oplysninger skal indeholde:

i) globale disaggregerede data om alle vurderinger, herunder data, der ikke er godkendt inden for Eurosystemets rammer for kreditvurdering, f.eks. på grund af geografiske eller andre begrænsninger

ii) tilhørende ratingoverførselstabeller og misligholdelsesstatistikker.

De disaggregerede vurderingsdata skal indsendes i de relevante ECB-skemaer, som findes på ECB's websted, og som indeholder instruktioner til, hvordan dataene skal præsenteres. Dataene skal omfatte alle vurderinger af de aktiver, udstedere og garanter, der er godkendt inden for Eurosystemets rammer for kreditvurdering i overensstemmelse med denne retningslinje, samt statisk information om de pågældende aktiver, udstedere og garanter i henhold til skemaerne.

e) Oplysninger om de operationelle aspekter af, hvordan Eurosystemet kan få adgang til og anvende kreditvurderingsbureauets kreditvurderinger, herunder kreditvurderingsbureauets databank, gebyrer og de nødvendige kontraktlige aftaler for at få adgang til kreditvurderingerne.

4. ECB kan anmode om relevante supplerende oplysninger fra kreditvurderingsbureauet, f.eks. vedrørende kreditvurderingsbureauets rating af aktiver, udstedere og garanter, som ikke er belånbare inden for Eurosystemets rammer for kreditvurdering, f.eks. på grund af geografiske begrænsninger.

III. KRITERIER FOR GODKENDELSE INDEN FOR EUROSYSTEMETS RAMMER FOR KREDITVURDERING

1. For at blive godkendt inden for Eurosystemets rammer for kreditvurdering skal et kreditvurderingsbureau opfylde de gældende krav i denne retningslinje, herunder relevant dækning, for at sikre en effektiv gennemførelse af Eurosystemets rammer for kreditvurdering, de operationelle kriterier, tilgængeligheden af oplysninger om eksterne kreditvurderingsbureauers kreditvurderinger og med henblik på performanceovervågningsprocessen og kapaciteten til at opfylde kriterierne og reglerne i performanceovervågningsprocessen inden for Eurosystemets rammer for kreditvurdering.

2. Vedrørende kravet om relevant dækning:

   a) et kreditvurderingsbureau skal opfylde dækningskravene i bilag IXa til denne retningslinje.

   b) kun kreditvurderinger, som rent faktisk er blevet udstedt eller godkendt af kreditvurderingsbureauet i overensstemmelse med forordning (EF) nr. 1060/2009 på det relevante tidspunkt i de tre år, der går forud for dataene i ansøgningen, tages i betragtning af Eurosystemet; tilbageskuende kreditvurderinger accepteres ikke.

   c) Eurosystemet tager stabiliteten af den relevante dækning over tid i betragtning, herunder hastigheden af eventuelle stigninger eller fald i dækningen.

3. Hvad angår tilgængeligheden af oplysninger om eksterne kreditvurderingsbureauers kreditvurderinger og med henblik på overvågningen af performance:

   a) et kreditvurderingsbureau skal sikre en høj grad af gennemsigtighed i dokumenter, der er relevante for dets vurderingsmetoder og konkrete kreditvurderingshandlinger. Kreditvurderingsbureauet skal sikre, at alle de oplysninger, der er nødvendige for at forstå en ECAI-kreditvurdering, som f.eks. vurderings- eller overvågningsrapporter eller andre publikationer på dets websted, er let tilgængelige og forståelige. Hvis en specifik kreditvurdering ikke er i overensstemmelse med de gældende oplysningskrav, kan den ikke godkendes inden for Eurosystemets rammer for kreditvurdering, men kan indgå i Eurosystemets vurdering af gennemsigtigheden af kreditvurderingsbureauets generelle kreditvurderingsprocesser.

   b) et kreditvurderingsbureau skal sikre gennemsigtighed i sin kreditvurderingsproces og med hensyn til, hvordan det opretholder god praksis for udstedelse af kreditvurderinger. Alle metodologiske dokumenter skal dokumentere grundig ekspertise, og metoderne bør tage hensyn til alle relevante oplysninger med henblik på udstedelse af kreditvurderinger. I denne forbindelse kan Eurosystemet bl.a. analysere antallet af udstedte kreditvurderinger pr. analytiker, vurderingsudvalgets størrelse og sammensætning og medlemmernes ekspertise, vurderingsudvalgets grad af uafhængighed af kreditvurderingsanalytikerne, hyppigheden hvormed kreditvurderinger revurderes og begrundelserne for store mængder af vurderinger. Eurosystemet kan tage hensyn til såvel eksisterende som tidligere tilsynsforanstaltninger over for et kreditvurderingsbureau truffet af ESMA i henhold til artikel 24, stk. 1, i forordning (EF) nr. 1060/2009 i betragtning ved sin vurdering af pålideligheden og kvaliteten af et kreditvurderingsbureaus kreditvurderingsprocesser og -praksis.

   c) et kreditvurderingsbureau skal anvende sine metoder konsekvent på dets kreditvurderinger.

4. Hvad angår et kreditvurderingsbureaus kapacitet til at opfylde kriterierne og reglerne for performanceovervågningsprocessen inden for Eurosystemets rammer for kreditvurdering, skal gennemførelsen af kreditvurderingsbureauets kreditvurderinger og dets misligholdelsesstatistikker være konsekvente over tid for a) at sikre en konsekvent indplacering af kreditvurderingssystemets oplysninger i Eurosystemets harmoniserede ratingskala og b) at opretholde sammenligneligheden af resultaterne af kreditvurderingsbureauets kreditvurderinger på tværs af systemerne og kilderne i Eurosystemets rammer for kreditvurdering. Kreditvurderingsbureauets ratingoverførselstabeller og misligholdelsesstatistikker bør være i overensstemmelse med de forventede værdier baseret på kreditvurderingsbureauets egne ratingskalaer, da afvigelser mellem de konstaterede misligholdelsesrater og den tildelte sandsynlighed for misligholdelse, således som det er fastsat i bilag IX til denne retningslinje, kan rejse tvivl om kvaliteten af kreditvurderingerne og dermed hæmme en effektiv gennemførelse af Eurosystemets rammer for kreditvurdering.

5. For så vidt angår de operationelle kriterier:

   a) et kreditvurderingsbureau skal fremsende daglige kreditvurderingsoplysninger til alle centralbanker i Eurosystemet i overensstemmelse med det format og den distributionsmetode, som kræves af Eurosystemet

   b) et kreditvurderingsbureau skal sikre, at Eurosystemet har umiddelbar adgang til de relevante kreditvurderingsoplysninger, som er nødvendige for at foretage godkendelser inden for rammerne af Eurosystemets kreditvurdering og opfylde de løbende overvågningskrav, herunder pressemeddelelser, rapporter over nye udstedelser, overvågningsrapporter og oplysninger om ratingdækning, på en ressource- og omkostningseffektiv måde.

   c) et kreditvurderingsbureau skal være villigt til at indgå kontraktlige aftaler med Eurosystemet i tilfælde af, at det accepteres inden for Eurosystemets rammer for kreditvurdering, herunder med tilstrækkelig dataadgang og rimelige adgangsgebyrer.

6. Alle godkendelseskriterier inden for Eurosystemets rammer for godkendelse af kreditvurdering skal være opfyldt, for at et kreditvurderingsbureau kan blive godkendt inden for Eurosystemets rammer for kreditvurdering. Da den ansøgning, der skal godkendes inden for Eurosystemets rammer for kreditvurdering, kræver en meget teknisk, kvalitativ og kvantitativ vurdering, kan Eurosystemet om nødvendigt vurdere yderligere relevante faktorer i forbindelse med kravene i denne retningslinje inden for Eurosystemets rammer for kreditvurdering.

IV. KRITERIER FOR GODKENDELSE AF EKSTERNE KREDITVURDERINGSBUREAUER INDEN FOR EUROSYSTEMETS RAMMER FOR KREDITVURDERING OG OVERHOLDELSE AF KRAVENE OVER TID

1. Kreditvurderingsbureauer skal opfylde kriterierne for godkendelse af eksterne kreditvurderingsbureauer på det tidspunkt, hvor de ansøger om godkendelse og til enhver tid efter, at de har opnået godkendelse inden for Eurosystemets rammer for kreditvurdering.

2. Eurosystemet kan træffe foranstaltninger i henhold til denne retningslinjes artikel 126 over for et kreditvurderingsbureau, som:

   a) har opnået godkendelse inden for rammerne af Eurosystemets rammer for kreditvurdering efter at have afgivet urigtige erklæringer eller på anden uretmæssig vis, eller

   b) ikke længere opfylder kriterierne for godkendelse inden for Eurosystemets rammer for kreditvurdering.

   Eurosystemet begrunder sin afgørelse, når det meddeler kreditvurderingsbureauet sin afgørelse om at træffe foranstaltninger i henhold til artikel 126.«